

[I. A. Hansen.]

om, hvilke Opgaver Sandsynligheden sætter for et dansk Forsvar — et dansk Forsvar, som vi i det hele er i Stand til at sætte paa Benene?

Jeg vil gerne understrege det sidste: „som vi er i Stand til at sætte paa Benene“. Der er, siden Forsvarsministeren fremsatte dette Forslag, blevet offentliggjort et andet Forslag, nemlig det, der er udarbejdet af Cheferne for Generalkommandoen og Generalstaben, af Viceadmiralen og Chefen for Marinestaben. Dette Forslag hviler paa en aarligt Udgift til Hæren paa 31¼ Million og til Flaaden paa 20¾ Million, i alt 52 Mill. Kr., hvortil kommer ca. 5 Mill. Kr. aarligt ekstraordinært til Flaaden i ti Aar. Det er altsaa for de første ti Aars Vedkommende i alt 57 Mill. Kr. om Aaret.

Om dette Forslag som Helhed har jeg intet at føje til det, som vort Partis Ordfører under Finanslovbehandlingen, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, den Gang sagde. Han sagde, at der kan ikke ventes Tilslutning fra vort Partis Side til dette Forslag; et Forsvarsvæsen af det Omfang, her er stillet op, magter vi ikke at stille paa Benene; og vi anser det fra vor Side heller ikke for paakrævet til Løsning af de Opgaver, som efter vort Skøn foreligger for et dansk Forsvar for Tiden. Jeg vil forbeholde mig senere at komme tilbage til det Forslag, der er stillet af de to Generaler og de to Admiraler, naar jeg har hørt, hvilken Brug man fra anden Side vil gøre af det, og navnlig, naar jeg har hørt, om noget Parti i Salen mener det gavnligt for en Løsning af Forsvarsspørgsmaalet at stille sig paa dette Forslags Grund, som efter vor Opfattelse er fuldkommen uigennemførligt.

Men naar jeg nævner det her, er det for at understrege en enkelt Passus i den Skrivelse, hvormed Generalerne ledsager Forslaget. De skriver Side 22 — jeg haaber at have den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse det —:

„Dette Forslag er saaledes ikke et Udtryk for, hvad vi militært set anser for ønskeligt. Skulde vi kunne imødegaa ethvert tænkeligt Angreb paa vort Land, maatte der kræves enhver Statsborgers Medvirkning i Forsvaret og Gennemførelsen af en Ordning, der paa effektiv Maade forbereder denne.“

Dette er en rigtig Erkendelse af Sandheden. Selv med en Udvidelse af Hæren til 31¼ Mill. Kr. magter vi ikke at imødegaa ethvert tænkeligt Angreb. Jeg tror, man kan gaa meget videre: selv om vi gør enhver mandlig Statsborger her i Landet til Soldat, magter vi heller ikke at imødegaa ethvert tænkeligt Angreb. Men noget saadant har der heller aldrig været stillet op som Opgaven for et dansk Forsvar; Opgaven maa stilles meget mere beskedent. Opgaven maa stilles som værende den at imødegaa et Angreb dèr, hvor det efter et udenrigspolitisk og militært Skøn over hele den forhaandenværende Stilling mest kan befrygtes, imødegaa det med de Kræfter, som vi uden at skade vort nationale Liv og vort økonomiske Liv er i Stand til at stille paa Benene.

Det Forslag, her foreligger fra Regeringens Side, er i saa Henseende Udtryk for vort Skøn. Der har i de sidste Ugers Militærdiskussion været rejst Spørgsmaal om, hvor Regeringen og vort Parti er at finde i denne Sag. Det Spørgsmaal er ganske overflødigt. Vi er at finde paa dette Forslags Grund. Naar jeg paa vort Partis Vegne anbefaler det som et Forhandlingsgrundlag, er det ikke, fordi det koster 40 Mill. Kr. om Aaret og er nogle Mill. Kr. billigere end Ordningen af 1922, naar jeg anbefaler det, er det, fordi dette Forslag er Udtryk for en nøgtern Vurdering af vort Lands militære Opgaver i Tiden og stiller de Midler til Raadighed, som efter vort Skøn er tilstrækkelige til at løse dem.

Med disse Ord skal jeg anbefale til velvillig Behandling i dette Ting Forslag til Lov om Rigets Forsvar og det Lønningsforslag, som knytter sig dertil, Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd.

L. Rasmussen: Venstres ærede Ordfører understregede, at det Lovforslag, vi her behandler, i alt væsentligt er en Genganger af Lovforslaget fra i Fjor, og jeg er enig med ham i, at man af den Grund heller ikke behøver at komme ind paa Enkelt-heder i dette Lovforslag, men kan henvise til den Forhandling, der fandt Sted i Fjor.

Men dermed at sige, at Stillingen i Aar i alt væsentligt er den samme som i